

Για μια αριστερά που θα αλλάξει τον κόσμο. Για την Παλαιστίνη που μας απελευθερώνει (Video)

Μπορείτε να παρακολουθήσετε εδώ ζωντανά ολόκληρη την εκδήλωση του Jacobin Greece και στη συνέχεια μαγνητοσκοπημένη.

<https://youtube.com/live/885r8XZc628?feature=share>

Με την ασταθή εκχειρία στην Παλαιστίνη και την ανταλλαγή ομήρων φαίνεται να κλείνει ένας κύκλος αντίστασης και αγώνα· μεγαλειώδους αντίστασης του παλαιστινιακού λαού απέναντι στη γενοκτονία και την κατοχή, αγώνα σε όλο τον πλανήτη στο πλευρό της Παλαιστίνης.

Το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη ανέδειξε όλη τη βαρβαρότητα στην καρδιά του δυτικού ιμπεριαλισμού. Στάθηκε απέναντι στη συνεργεία κυβερνήσεων και επιχειρήσεων στη γενοκτονία, στη στήριξη που έδειξαν στον δολοφονικό στρατό του Ισραήλ. Συγκρούστηκε με την καταστολή που απέκτησε ακραίες μορφές από τη Γερμανία και τη Μεγάλη Βρετανία με τις συλλήψεις εκατοντάδων διαδηλωτών και την απαγόρευση του Palestine Action αλλά μέχρι και την Ελλάδα όπου δεκάδες αγωνιστές και αγωνίστριες διώκονται με παράλογες κατηγορίες μετά την πορεία στις 7 Οκτωβρίου. Συγχρόνως, το κίνημα αυτό κατέγραψε μια σειρά από επιτυχίες και, όχι άδικα, συγκρίθηκε με το αντιπολεμικό κίνημα των δεκαετιών του 1960 και 1970 για το Βιετνάμ. Η διακοπή συνεργασίας με το Ισραήλ από πανεπιστήμια στην Ιρλανδία, την Ισπανία και αλλού, η αναγνώριση του παλαιστινιακού κράτους από μια σειρά από χώρες (οσο τυχοδιωκτική και αν ήταν) και η συνολική μετατόπιση της κοινής γνώμης υπέρ της Παλαιστίνης πιστώνονται στο κίνημα και στις πολιτικές δυνάμεις που συμμετείχαν σε αυτό. Προφανώς, ο πόλεμος δεν κερδήθηκε αλλά μπήκαν οι βάσεις για ένα σύγχρονο αντιπολεμικό κίνημα που θα αγωνιστεί με διάρκεια για ελεύθερη Παλαιστίνη αλλά και για ειρήνη ενάντια στη στρατιωτικοποίηση της οικονομίας και της κοινωνίας.

Πάνω από όλα, το κίνημα έθεσε το δίλημμα εντός των δυτικών κοινωνιών: είτε με την πολεμική προετοιμασία, το ReArm Europe και την άνοδο των δαπανών για το NATO στο 5% του ΑΕΠ είτε με την ειρήνη, την αλληλεγγύη και τη συναδέλφωση των λαών — η Παλαιστίνη και ο αγώνας του λαού της αποτελεί την καλύτερη συμπύκνωση αυτών των οραμάτων.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, η Αριστερά μπορεί να αναγεννηθεί, να συνδεθεί με τον αγωνιζόμενο λαό, τη νεολαία, μετάναστριες και πρόσφυγες που, μέσα από τις κοινότητες τους, οργανώθηκαν και βγήκαν μαζικά στους δρόμους για την Παλαιστίνη. Η συγκρότηση ενός τέτοιου κοινωνικού και

πολιτικού μπλοκ αποκαλεί σήμερα τον μοναδικό δρόμο απέναντι τόσο στον πόλεμο όσο και στην ανοδική Ακροδεξιά που σήμερα μετατοπίζει όλο και πιο συντηρητικά το πολιτικό σύστημα και όλο και πιο αυταρχικά τον κρατικό μηχανισμό.

Αυτό είναι το διακύβευμα σήμερα και δεν θα έρθει προφανώς αυτόματα· πρόκειται για διαδικασία μάθησης. Είναι ερώτημα το πώς θα μάθουμε από τον πειραματισμό και τις νέες μορφές πάλης που ανέδειξαν το March to Gaza και το Global Sumud Flotilla, πώς θα αναδειχθεί μια νέα μαχητικότητα και ένας νέος διεθνιστικός συντονισμός κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων. Ειδικότερα για την Ελλάδα, την ειδική θέση της και τον ακραίο φιλο-σιωνισμό της κυβέρνησης, όλα αυτά αποκτούν επιτακτικό χαρακτήρα. Θα γίνουμε ένα τμήμα της υποδομής της γενοκτονίας όπου πιλότοι θα εκπαιδεύονται λίγο πριν βομβαρδίσουν αμάχους στη Γάζα ή θα συνδεθούμε με τις κινητοποιήσεις στην Ιταλία και την Ισπανία με στόχο να γίνει η Μεσόγειος θάλασσας της αλληλεγγύης και της φιλίας των λαών;

Με στόχο να συμβάλλουμε σε αυτή τη συζήτηση, το Jacobin Greece οργανώνει εκδήλωση με καλεσμένες και καλεσμένους από το διεθνές κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη και τον στόλο αλληλεγγύης και ελευθερίας.

Συζητούν:

Κώστας Γούσης -Διδάσκων στο Τμήμα Κοινωνιολογίας του Πανεπιστημίου Κρήτης

Emma Foureau - Ευρωβουλευτρια της Ανυπότακτης Γαλλίας και μέλος του Global Sumud Flotilla

Yazan Eissa - Επικεφαλής Συντονιστής Freedom Flotilla Coalition και Global Sumud Convoy

Άννα Λαγωνικού - Νοσηλεύτρια, μέλος της ελληνικής αποστολής του Global Sumud Flotilla